

„Не“, отговори жената. „Аз не съм нито Нощта, нито Дрезгавината. — Наспала ли се хубавичко?“

„Нима спях?“ запита Анка.

„Да, от снощи, когато те намерих полузамръзнала върху камъка на пътя, не далеч от моята къща. Аз те взех и турих в леглото. Чак сега се пробуждаш.“

И дълго време размишлява тя над това, което беше преживяла. И разказа тя всичко на старата жена. А жената я слушаше и се смееше, па я целуна и запита:

„Искаш ли да останеш при мене?“

„Да“ отговори тя, щастлива и доволна, че си намери втора, добра майка.

Прев. Г. Балтаджиев.

До абонатите на „Детска почивка“.

Деца,

Изпратихме до всичките си настоятели — учители и книжари — първата книжка на „Детска почивка“ от 1923. г. Поискайте я да я видите и прочетете. Ако ви се хареса, абонирайте се.

С тази книжка се изпраща бр. 10. от „Игра и забава“ и цветните картини „На телефона“.